

inuen og ikke udenfor denne have Næring, Embede eller Eiendom m. v., hvoraf der efter § 1 skal svares Skat til en anden Kommune, med Vedføielse af det Beløb, hvortil Enhvers Indtægter i Skatteaaret, eller forholdsvis for den Del af Aaret over 4 Maanedes, hvori han opholder sig i Kommunen, anslaaes. Derefter antegnes, hvorvidt der i de enkelte Skattepligtiges økonomiske Forfatning, Bessaffenheden af deres Indtægtskilder, forestaaende betydelige Udgifter eller særegne Formuesforøgelses, Familjens Størrelse eller andre huslige Forhold m. v., findes Grund til med Hensyn til Beregningen af Skattebeløbet at sætte dem til en højere eller lavere Skatteindtægt. Endelig anføres, hvormegit Enhver faar at betale ifølge det Forhold, hvori den hele Sum af alle — derunder ogsaa indbefattet de nedenfor omhandlede — Skattepligtiges Skatteindtægter staar til det Beløb, der skal tilveiebringes ved Eigningen.

Derpaa opføres de i Kommunen boende eller sig opholdende Skattepligtige, som have Indtægter af Næring, Embede eller Eiendom m. v. i andre Kommuner. Disse Indtægter anføres efter vedkommende fremmede Kommunes Opgivende særskilt ved Antegnelsen af den formodede Indtægt, den Skattepligtige befindes at have i selve Opholdskommunen. Den derpaa paa Grund af den Paagjældendes økonomiske Forfatning eller huslige Forhold efter Skjøn foretagne Forhøielse eller Nedsættelse af Totalindtægtsbeløbet fordeles forholdsmæssig paa Hjemmeindtægten og paa den fra Næring, Embede eller Eiendom m. v. i andre Kommuner hidrørende Indtægt. En Trediedel af sidstnævnte Indtægt, saaledes som den med Hensyn til Skatteberegningen sættes efter Tillæg eller Fradrag ifølge det Anførte, lægges til den paa samme Maade nærmere bestemte Hjemmeindtægt. Efter den saaledes for hver Skattepligtig fremkomne Skatteindtægt for Kommunens Vedkommende bestemmes, hvad han har at betale.

Endelig opføres de ikke i Kommunen boende eller sig opholdende Personer, der ifølge § 1 ere pligtige at betale Skat til Kommunen i Forhold til den Indtægt, som de have af Næring, Embede eller Eiendom m. v. i samme. Denne Indtægt anslaaes af Eigningskommissionen eller Sogneraadet, og ved Siden deraf anføres det forhøiede eller nedsatte Beløb, hvortil Indtægten efter Meddelelse fra vedkommende Opholdskommune bliver at omsætte. To Trediedele af det saaledes omsatte Beløb af hans Indtægter af Næring, Embede eller Eiendom m. v. i Kommunen udgjøre for den Skattepligtige der Skatteindtægt, hvorefter den Skat, som han har at betale til Kommunen, bestemmes.

§ 10.

Hvor de Skattebeløb, som en Kommune maatte kunne indvinde fra Personer, som ikke der have fast Bopæl, ved at benytte Reglerne i nærværende Lov, ere saa smaa, at Fordeelen ikke vilde staa i passende Forhold til de Ulemper, som maatte skjønnes at være forbundne med Reglernes Anvendelse, kan Kommunalbestyrelsen vedtage at undlade saadan Anvendelse, men skal da meddele de vedkommende Skattepligtiges Opholdskommune, at disse ikke der i Kommunen ville blive paalignede nogen Skat efter Formue og Leilighed.

§ 11.

Anser Nogen sig ikke skattepligtig i en Kommune, hvori han er ansat til Skat, uden der at have fast Ophold, kan han bringe dette Spørgsmaal under Domstolens Paaskjendelse.

§ 12.

Den Skattepligtige, der ikke har fast Ophold i Kommunen, skal for dennes Bestyrelse opgive en i Kommunen bosiddende Mand, der indbetaler hans Bidrag.

§ 13.

De nugjældende Bestemmelser for den kommunale Beskatning af Indkomst eller af Formue og Leilighed blive fremdeles i Kraft, forsaavidt de ikke staa i Strid med nærværende Lov.